

[Laurits Pedersen.]

tænke paa, da det ærede Medlem holdt sin Finanslovtale, at det var i Virkeligheden en stor Mynde, der var ude paa Jagt; det var Jagtmynden, der for Distriktet rundt, slog ned, hvor Vildtet var!

Men jeg kan ikke undlade at takke det ærede Medlem, fordi han omtalte Formanden for de jyske Landboforeninger paa den Maade, han gjorde, for hvis han ikke havde gjort det, saa havde denne Finanslovdebat knap været saa interessant, som den er blevet. Jeg skal ikke nævne Udtrykkene, de er nævnt tit nok, men jeg vil dog gerne sige, at dette, at det ærede Medlem drister sig til at bruge den Slags Udtryk, er Bevis for, at han ikke er godt kendt med at bruge Boomeranger, for den Slags Udtryk er Boomeranger, der øjeblikkelig vender tilbage til den, der udslynger dem.

Thi hvem er det, det ærede Medlem omtaler saadan? Det er den Mand, som vi jyske Landmænd har valgt til at være vor Formand, den Mand, som i Kraft af denne Formandsstilling er valgt til ledende Præsident i Landbrugsraadet! Han er ikke Privatmanden, han er Føreren for den Klasse, som det ærede Medlem maaske betegner som Storagrarerne — jeg har ikke hørt det, men jeg ved, at hans Parti betegner disse Organisationer, som Landboforeningerne er, som Storagrarerernes Organisationer. Det er jo saadan, at blandt Medlemmerne af disse Organisationer er der i Tusindvis af Husmænd, vi er en Masse Gaardmænd, smaa Gaardmænd paa 20 Tdr. Land, og der er Godsejere og Proprietærer inden for denne Organisation, men det ærede Medlem betegner os som Storagrarerne, og det er ud fra den Indstilling, at det ærede Medlem har dristet sig til at bruge disse Betegnelser om vor Formands Tale, den samme Mand, som i disse Dage er Hovedmanden, naar vi nu forhandler om en ny Aftale i Berlin!

Naar Formanden for de jyske Landboforeninger kunde sige, at det var ham en Tilfredsstillelse, at han ikke vilde blive modsagt, naar han i Dag sagde, at vore Muligheder i Centraleuropa var større i Øjeblikket, end de blev udnyttet, saa er det jo givet, at saa kan man ikke affeje det med Udtryk som dum, hoven og uforstandig. Derfor har jeg følt Trang til at takke det ærede Medlem, fordi han har brugt disse

Udtryk. Det har givet os en kærkommen Lejlighed til at beskæftige os med det ærede Medlem.

Vi har set i de sidste Uger en Presse-kampagne her inde i Hovedstaden om det urimelige i, at Markedet i Købbyen, Flæskemarkedet herinde, ikke er forsynet i den Grad, man ønsker, og der er ærede Medlemmer, der her fra denne Talerstol under Finanslovdebatten ogsaa har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Nu mener jeg ikke, man skal tage det saa højtideligt, at Hovedstadsbladene søger at slaa noget stort op, det har vi set Eksempler paa mange Gange gennem Aarene. For at tage de sidste Aar, har vi set, hvilken Presse-kampagne Hovedstadsbladene rejste for at faa Seksualundervisning i Skolerne; vi saa ogsaa, hvorledes de slog det vældigt op, at der var en Lærer, der havde givet en Dreng en Dragt Prygl. Hvor meget det har virket, ved jeg ikke, men jeg ved saa meget, at vi ude i Provinsen tager ret koldsindigt paa, at Hovedstadspressen finder Anledning til at slaa saadan noget stort op.

Men med Hensyn til dette specielle Forhold, Hovedstadens Forsyning med Flæsk, burde man paa disse Redaktionskontorer vide, hvorledes Forsyningen paa det hjemlige Flæskemarked er tilrettelagt. Den er et Led i hele Forsyningen med Kød, Fjerkræ o. s. v., og man ved, at det ligger i et Udvalgs Hænder, hvorledes det hele skal foregaa, og saa kan det ikke være forbundet med nogen som helst Interesse, at man starter en Pressekampagne paa dette Spørgsmaal.

Jeg vil ogsaa gerne henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Steen, som i sin Finanslovtale var stærkt inde paa det samme, som det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) for et Øjeblik siden omtalte — og man følte paa det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling)s hele Stemmeføring, at han var meget pikeret over, at Venstre ikke vilde give Tilslutning til dette Samarbejde. Det er ikke nok at nævne Ordet „Samarbejde“, det kommer an paa, hvad der skal samarbejdes om. Det var ganske interessant at høre det ærede Medlem Hr. Steens Udtalelse, for han gik ud fra dette. I Fjor var det maaske ikke muligt; i Fjor var der saa mange Ting, som havde ophobet sig gen-